

се случило, заедно са нѣму придатымъ комиссаромъ Тевфикъ-Бегомъ, 22-гъ р. Юнія е у Нишъ приспѣло, и у обиталишту ондашнѣмъ Паше смѣстѣио се. Одма по нѣговомъ долазку разнео се гласъ, да е оваѣ Паша (Сабри Мустафа) сбогъ зла, коѣ су онъ или нѣгови подчинѣни *христїанѣ* поддаѣницима високе Порте починили, сметнутъ и на нѣгово место Јсетъ Паша наименоватъ. Воинства, коѣ су съ Якуб-Пашомъ дошла изишла су у таборъ изванъ града и ту се сединила съ другима, коѣ су изъ другїѣ пашалука пре већъ подлазила была; Пашу изъ Ускуба и Хассан-Пашу, сына Ахмедъ-Беговогъ изъ Прекупла са 4 до 5000 войника іотъ су чекали. Гласъ, да е Якубъ Паша турцѣма у Софіи, Пазардѣику, Филиппополѣ забранио носити оружїе, врло е обрадовао *христїанѣ у Нишу*, гди се подобноѣ уредби надаю. Мысли се, да ће Якубъ Паша, *кадъ стварѣ у Бугарскоѣ а управѣ у окружїю Нишевачкомъ и Лесковачкомъ уреди*, знатну ратну силу, коѣ е подъ нѣговомъ заповестѣю на укроѣенѣ арнаута обратити, кои су чрезъ своѣ грозна иступленѣ целу буну проузроковали, а по томъ противъ Туславскогъ Махмудъ Паше у Босни, кои противъ Травничкогъ Везыра у *явномъ зароѣенѣ* стоѣ.

Сербске народне новине, г. IV, бр. 51, стр. 202
отъ 29 јуни 1841 год.

1841.

5. *Писмо бугарског повереника, што се преселио у Алексинцу, од 4. Марта 1842 године.*

Ми би бог зна како желели да се измиримо с Турцима и да с њима дођемо у пријатељске одношаје. Али насиља њихова од дана на дан све се више увећавају, и ми морамо да преставимо вашем високоблагородију неколико ужасних примера који се сваки дан повторавају и коиј још даље никако подносити не можемо и понизно молимо за савет у упуство.

Неки становник села Островице у Пиротском округу идући у Ниш на вашар, погинуо је на путу по сата далеко од вароши. Кад се то чуло Нишки